

rende Afgiftsklasse C 3, 16—20 Kr., Afgift 450 Øre pr. kg op til 25 Kr. for derved at muliggøre en større Brug af Afgiftsklassen; som Følge af denne Ændring har man dernæst maattet rykke Grænsen mellem den næsthøjeste og højeste Afgiftsklasse 5 Kr. opad. Disse Ændringer vil formentlig ikke have nogen større Indflydelse paa det finansielle Udbytte.

Overensstemmende med det saaledes anførte stiller Udvalget følgende Forslag til Afgiftsskala:

C. Røgtobak, der i Detailhandelen medberegnet Afgiften koster:

1. ikke over 6 Kr. pr. kg.....	50 Øre pr. kg.
2. over 6 Kr., men ikke over 9 Kr. pr. kg.....	75 — —
3. — 9 —, — — — 12 — —	100 — —
4. — 12 —, — — — 16 — —	200 — —
5. — 16 —, — — — 25 — —	450 — —
6. — 25 —, — — — 45 — —	1000 — —
7. — 45 — pr. kg.....	2000 — —

Afgift af Skraa og Snus skulde efter Udvalgets Forslag dække Halvdelen af Nedgangen i Cigarafgiften og altsaa indbringe ca. 1½ Million Kroner. En Beskatning af de nævnte to Varer er som anført tillige nødvendig for paa en rimelig Maade at faa Ligevægt tilvejebragt mellem de forskellige Dele af Tobaksforbruget. Skraaens Detailværdi er for Tiden henimod 15 Kr. pr. kg, og Beskatningen gennem Raatobakstolden — 1 Kr. pr. kg — derfor, naar der regnes med 90 kg Raatobak til 100 kg Skraa, kun ca. 6 pCt. (for Kardusskraa, hvor Raatobaksforbruget kun er det halve, kun ca. 3 pCt.), medens den billige Cigar og den billige Røgtobak efter Forslaget belastes med ca. 16—18 pCt., og billige Cigaretter med ca. 20pCt.

En Afgift paa 10 pCt. af Værdien, der fører Beskatningen af Skraa op i samme Højde som de andre Varer, vil formentlig indbringe op imod de 1½ Million Kroner. Saafremt det ved nærmere Undersøgelser skulde vise sig, at det finansielle Resultat kan ventes at blive over det beregnede, bør dog Afgiftssatsen formentlig lempes noget for den spundne Skraa.

Snus rammes gennem Raatobakstolden ogsaa kun med en lav Afgift — ca. 7—8 pCt. —, og denne Vare vil derfor ligeledes kunne taale en Merbeskatning af ca. 10 pCt. Nogen finansiell Betydning vil den ikke kunne faa i Øjeblikket, Udbyttet kan næppe anslaas til mere end mellem 100.000 og 200.000 Kr., men ved at lade Snus ubeskattet vilde man udsætte sig for yderligere at opmuntre det allerede i Forvejen tiltagende Forbrug og derved udsætte saavel Statskassen som de andre Dele af Tobakserhvervet for Tab.

Forhøjelsen af Afgiften paa Skraa og Snus vil som nævnt formentlig bedst kunne lade sig gennemføre ved Stempelbaandbeskatning. En Forhøjelse af Raatobakstolden alene for disse Varer vilde kun være gennemførlig ved meget generende Kontrolforanstaltninger i Fabrikerne, og om en almindelig Forhøjelse af Raatobakstolden har Udvalget ikke ment at burde stille Forslag.

Nogen større Variation i Priserne paa de forskellige Skraatobakssorter findes ikke for Tiden, og man vil derfor formentlig kunne nøjes med en enkelt Afgiftsklasse og derfor fastsætte Afgiften som 10 pCt. af Prisen paa Pakningen. Man vil derved faa Mulighed for paa rimelig Maade at lempe sig efter Skraatobakssalgets Ejendommeligheder samtidig med, at de afgørende skattetekniske Fordringer kan ske Fyldest. Ogsaa ved Stempelbaandenes Indretning vil der kunne tages Hensyn til de Indvendinger, der fra Skraatobaksindustrien anføres mod en Stempelafgift, navnlig paa Grund af Varens Sovsning.